

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuisione Te[m]perantiæ quæ est circa delectationes quæ sunt secundu[m] tactu[m]. Et de ista parte te[m]perantiæ quæ pertinet ad me[m]bra generationi deputata, quæ potest contine[n]tia appellari, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

Talatum tuū fames excitet, nō sapores. Desideria tua paruo redime, quia hoc tantum curare debes, vt desinant. ¶ Tertium est deuitare studiositatē preparandi cibos. Studiosē cibos preparare est hostis nostri gladiū acuerē. Cibus enim delicatus est gladius quō caro vitur contra spiritum. 1. Pet. 2. Obsecro vos tanquam aduenas, & peregrinos, abstinere vos à carnalibus desideriis, quæ militat aduersus animā. ¶ Quartum est, niniū appetitū cibi vel potus refrænare: August. Fieri potest vt sine aliquo vitio cupiditatis vel voracitatis preciosissimo cibo sapiens vitur. Inspiciens autem fœditissimæ gulæ flāma in vilissimū cibū addebeat: & satius quicquid more Domini maluerit piscibus vesci, quam lenticula more Esau. Nō propterea cōtinentiores nobis sunt plerūq; bestię, quia vilio. ibus escis alūtur. Quintū est, mensuram refectiōnis non excedere: Ezech. 4. Cibus tuus quo vesceris, erit in pondere. De hac materia requirē in tractatu, de vitio Gulæ. Solet autem quæri, vtrum qualibet ebrietas seu quilibet excessus in cibo vel potu virtutē sobrietatis destruat, quod si verū esset, omnis excessus in cibo, vel potu mortale peccatū esset: virtutē enim eius nō destruit, nisi mortale peccatū esset. Ad hoc dicendū, quod duplex est modus siue mensura ad sobrietatē pertinens. Vnus attenditur in cōmensuratione nature. Vnde mensurā sumit cibū, vel potū qui sumit quod necessariū est, & sufficit nature. Immoderatē verō qui sumit plus quā necessariū est. Et iste excessus potest esse & venialis & mortalis. Vnde nō omnis talis excessus destruit virtutē sobrietatis. Alius modus attenditur in comparatione boni tēporalis ad æternū. Vnde secundū hoc modū seruat quis in sumendo cibum & potū, quādo tēporale bonum non præfert vel æquat æterno bono. Immoderatē verō se habet sumendo cibum & potum, quum tēporale bonum præfert vel æquat æterno. ¶ Et talis excessus mortale est peccatum, & destruit virtutē sobrietatis.

De diuisione Temperantia que est circa delectationes que sunt secundū tactū. Et de ista parte temperantia que pertinet ad mēbra generationi deputata, que potest continētia appellari, ac eius descriptione, commendatione, & diuisione.

CAP. X.

DICTO de sobrietate, quæ est temperantia circa delectationes secundum gustum, dicendum est de temperantia illa quæ attenditur circa delectationes secundū tactum. Multiplex verō est delectatio secundū tactum. Quædam est in suauitate vestitū, quædam in suauitate lectorū, quædam in suauitate vngentorū, quædam in suauitate balnearū. Quædam verō in carnali cōta-

Etu, quæ duplex est: quædam pertinens ad membra generationi
 deputata, quædam pertinens ad cætera membra. Temperantia ve-
 rò circa delectationes prædictas vocari potest continentia. Maxi-
 mè verò vfitato sermone, continentia vocatur temperantia illa
 quæ cauet illicitas delectationes secundum tactum quo ad membra
 quæ generationi deseruiunt, quæ sic describitur: Continentia est
 abstinencia ab omni coitu illicito. Et est hæc virtus multum neces-
 saria: regit enim membra illa in quibus maxime sequitur concupiscentia:
 mouentur enim quædoque homine inuito, vel dormiente. Et
 dicitur in lib. de natura animalium, quod accidit hominibus, & qua-
 drupedibus coitum desiderantibus subito spermatizare, quibus
 dam ad tactum mutuum, aliis ad solum aspectum. Horum membra
 effranchatio multum periculosa est, vt ostensum est in tractatu
 de vitio Luxuriæ. Cum generatio sit ingressus in esse, ipsa est
 velut quædam porta diligenter custodienda. Cuius Deus vult Do-
 minus esse: ideo in membro generationi deputato, specialiter voluit
 signum suum ponere, scilicet circumcisionem. Circumcisio
 specialis figura videtur fuisse continentie. Continentia in Scrip-
 tura sacra multum nobis suadetur. Exod. 10. Renes vestros accinge-
 tis. 4. Reg. 4. Accinge lumbos tuos. Job. 38. Accinge sicut vir lum-
 bos tuos. Luc. 12. Sint lumbi vestri præcincti. ad Ephes. 6. Sint
 succincti lumbos vestros. Continentia zona aurea est sponsæ
 regis cælestis ad decorum data. Daniel. 10. Ecce vir vnus vestitus
 lineis, renes eius accincti auro obrizo. Apocal. 1. Vidit Ioannes
 similem filio hominis præcinctum ad mammillas zona aurea.
 Eiusdem 15. Exierunt septem angeli præcincti zonis aureis circa
 pectora. Zona aurea circa mammillas vel pectora, est continentia
 cordis. Aurum obrizum circa renes, est continentia carnis. Au-
 rum in igne seruatur: continentia igne luxuriæ non laeditur. Ad
 commendationem continentie faciunt ea quæ valent ad detrac-
 tionem luxuriæ. De quibus require in tractatu de Luxuria. Et
 tantum quod tres sunt partes continentie. Inter continentes enim
 qui à coitu illicito abstinēt, quidam sunt qui ita abstinēt à co-
 itu illicito, quod vtuntur licito, quorum continentia dicitur con-
 iugalis. Quidam verò non solum abstinēt ab illicito, sed etiã ab
 licito. Quod contingit in duplici statu. Vel in eis qui habent in-
 tegritatem carnis, quorum continentia dicitur virginalis: vel in
 eis qui habent carnem corruptam, quorum continentia dicitur
 vidualis, quantum, ad personas illas quæ fuerunt in matrimo-
 nio. Quantum verò ad personas quæ non fuerunt in matrimo-
 nio, non habet speciale nomen quod vocetur.